

עת"א 59313/03/16 - ראמי נתשה נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 59313-03-16 נתשה נ' ועדת השחרורים ואח' 10 מאי 2016

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת דפנה בלטמן קדראי

העותר ראמי נתשה

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד סעדי עלי

ב"כ המשיב 2 עו"ד שלי קוטין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר, בן 15, מרצה עונש מאסר ראשון של 15 חודש בגין 3 אישומים של ניסיונות הצתה נושא ת"פ 39909-05-15 (בית משפט המחוזי בירושלים) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 23.3.16 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בהסתמך על העדר תוכנית שיקומית ועל חוות דעת שב"כ שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו כי הוועדה לא התחשבה בהתנהגותו הטובה של העותר במהלך מאסרו ובמהלך לימודיו עובר למאסרו, בכך שהוא חסר השתייכות ארגונית והושפע על ידי מבוגרים, בהיותו קטין, לבצע את העבירות נושא מאסרו, אשר לא גרמו נזק.

ב"כ העותר טוען שהוועדה התעלמה מחוות הדעת הסוציאלית החיובית שהונחה בפני הוועדה וצורפה לכתב העתירה ונמנע מהעותר להגיש תוכנית שיקום מאחר ולא עבר כל הליך טיפולי בכלא.

עמוד 1

באשר לחוות דעת שב"כ, טען ב"כ העותר כי מדובר בחוות דעת כללית שאינה מתייחסת לעותר באופן מיוחד אלא לעבירות נושא מאסרו ולאווירה הכללית השוררת במקום מגוריו של העותר.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר ומצביעה על המסוכנות שנובעת ממנו כמתואר בכתב האישום נושא מאסרו ומצביעה על חוות דעת שב"כ, שיש לתת לה משקל משמעותי כהערכה מקצועית של גורמי הביטחון אשר מדגישה את החשש ששחרורו המוקדם של העותר יהווה מסר שלילי, במיוחד בשכונת מגוריו שהיא מוקד לטרור עממי, כאשר העותר ביצע את מעשיו כשהוא רעול פנים.

באשר לדו"ח הסוציאלי, טוענת ב"כ המשיב כי כאשר מדובר באסירים ביטחוניים לא מוגש דו"ח סוציאלי ואילו מהדו"ח הסוציאלי שהוגש בעניינו של העותר עולה שהוא לא מבין את חומרת מעשיו והתרשמות גורמי הטיפול בכלא אינה עולה בקנה אחד עם התרשמות הגורמים הטיפולים כפי שבאה לביטוי במסמכים שהיו בפני בית המשפט שגזר את דינו של העותר.

הדו"ח הסוציאלי של גורמי הטיפול בכלא מלמד שהעותר לא שינה את דרכיו במהלך מאסרו ומשכך מסוכנותו, כפי שבאה לביטוי במעשיו נושא מאסרו, גם אם לא גרמה נזק, לא פחתה בתקופת המאסר.

איננו מקלים ראש בגילו הצעיר של העותר ובעובדה שבשל היותו אסיר ביטחוני לא זכה להליך טיפולי במהלך מאסרו, אך התרשמותם של גורמי הטיפול, כפי שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו, המבוססת על התנהגותו של העותר במהלך מאסרו וקודם למאסרו, היא שהוא לא שינה את דרכיו, אשר גרמו לו לבצע את העבירות נושא מאסרו, ומסוכנותו לא פחתה בתקופת המאסר.

לאמור לעיל מצטרף הכתוב בחוות דעת השב"כ אשר אינה מתייחסת באופן שמי לעותר אך בהחלט מתייחסת להתנהגות נושא מאסרו, שהיא נחלתם של קטינים לא מעטים במקום מגוריו של העותר ושחרורו של העותר טרם ריצוי מלוא מאסרו, אותו הוא אמור לסיים לרצות עוד לפני תחילת שנת הלימודים, עלול לשדר מסר שלילי ומעודד למי שמתכוונים לבצע עבירות כפי שביצע העותר.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ב' אייר תשע"ו, 10/05/2016 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

דפנה בלסמן קדראי,
שופטת

זרבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד